

Seminarska naloga

Giuseppe Verdi (1813-1901)

Kazalo

Življenjepis	2
Začetki	3

Njegova dela	4
Opera Nabucco	5
Viri	6

1

Življenjepis !

Giuseppe Verdi se je rodil 10. oktobra 1813 leta v kraju Le Roncole v pokrajini Parma. Po nekaterih dokumentih je njegov rojstni datum 9. oktober 1813, po drugih pa 10. oktober 1813. Oče je bil gostilničar, mati pa predica. V času Verdijevega rojstva je bila pokrajina Parma pod francosko oblastjo. Novorojenega dečka so krstili kot Joseph-Fortuninus-Franciscus Verdi, katerega so vsi klicali Giuseppe, saj je krstno ime Joseph ostalo zapisano samo v francoskih krstnih knjigah. Že v zgodnji mladosti se je Verdi seznanil s svetom tonov, saj je kot ministrant deloval v vaški cerkvi, kjer se je seznanil z orglami. Prvi učitelj mu je bil vaški organist Pietro Baistrocchi. Jeseni leta 1823 se je Verdi vpisal na gimnazijo v Busseto. Leta 1828 so v Bussetu uprizorili Rossinijevega Seviljskega brivca, ki pa ni imela prave uverture, kajti skladatelj je za to priložnost priredil eno starejših uvertur. Za Verdija je bili to pravi izziv, napisal je novo uverturo, prepisal parte ter z novo nastalim delom navdušil občinstvo.

Po končani gimnaziji v Bussetu, mu oče ni mogel več plačevati nadaljnjega šolanja na univerzi v Parmu. Trgovec Barezzi ga je nagovoril naj zaprosi za ubožno podporo za štiri leta, ter naj se odpravi na milanski konservatorij. Vendar ga v Milanu na konservatorij niso sprejeli, ker je bil prestar in premalo več klavirske igre. Zato je pričel zahajati k Vincenzu Lavigni, ki je bil takrat dirigent v Scali in profesor na konservatoriju. Vseskozi ga je tako finančno kot moralno podpiral Barezzi. Leta 1836 so ga imenovali za kapelnika v Bussetu, kjer se je 4. maja 1836 poročil z Barezzijevo hčerko Margareto. V zakonu se mu je 26. marca 1837 rodila najprej hčerka Virginija, 14 mesecev kasneje 11. julija 1838 pa še sin Icilio. Pričel je živeti srečno družinsko življenje, vodil podeželske koncerte, učil na glasbeni šoli in pisal priložnostne skladbe, večinoma cerkvene. Vendar mu opera ni dala miru, zato je v tem času začel pisati svojo prvo opero Oberto. V letu 1838 se je večkrat odpravil v Milano z namenom, da si utre pot v Opero. Menil je, da je sedaj že odrešen občutka hvaležnosti do Berazzija in njegove družine, zato se je nameraval preseliti v Milano. Vendar mu usoda ni prizanašala. Hči Virginija mu je umrla avgusta 1838. V februarju 1839 se je dokončno preselil v Milano, kjer je pričel z vajami za uprizoritev Oberta v Scali. Tik pred uprizoritvijo svoje prve opere, pa mu je umrl še sin in sicer oktobra 1839.

Rojstna hiša

2

Začetki !

Prva opera je naletela na navdušen sprejem med občinstvom. Tako je Verdi podpisal pogodbo z milansko Scalo za dobo treh let. Takoj je pričel z pisanjem nove opere, tokrat komične pod naslovom Lažni Stanislav, ki mu je kasneje spremenil naslov v Dan kraljevanja. Toda usoda se je zopet poigrala z njim. Dva meseca pred premiero nove opere mu je umrla še žena Margareta, opera pa je propadla.

Leta 1842 so v milanski Scali navdušeno sprejeli novo Verdijevo opero "Nabuco". V znamenitem zboru Hebrejcev v babilonskem suženjstvu so se našli tudi Italijani, ki so bili pod avstrijsko oblastjo. Kmalu so Verdijevo ime začeli uporabljati v politične namene: VIVA VERDI = Viva Vittorio Emanuele Re D'Italia (Naj živi Viktor Emanuel, kralj Italije)

Verdi je v obdobju mladostnega ustvarjanja napisal številne opere, saj so se premiere vrstile prav vsako leto, včasih celo dve na leto. V obdobju med leti 1839 - 1950 je napisal skupaj 16 oper.

Njegovo drugo ustvarjalno obdobje imenovano tudi srednja leta v času od 1851 - 1862 zaznamujejo predvsem prve tri opere, ki še danes pomenijo železni repertoar vsake operne hiše: Rigoletto, Trubadur in Traviata. Premiera Traviate v Benetkah je bila popoln polom, zato jo je razočarani Verdi kasneje nekoliko predelal in dejanje prestavil 150 let v zgodovino. Tako predelana opera je natanko čez 14 mesecev v isti operni hiši doživela ogromen uspeh.

29. avgusta 1859 se je Verdi poročil z sopranistko Giuseppino Strepponi s katero je od leta 1859 živel v izvenzakonski skupnosti. Giuseppina je bila v njegovih zgodnjih operah, vseskozi pa se je zavzemala za mladega opernega skladatelja. Preselila se je na posestvo Sant'Agata, kjer je Verdi ustvaril večino svojih oper srednjega in poznega obdobje. Tudi pri Verdiju se izkaže, da velja pregovor: " Za vsakim velikim moškim stoji velika ženska.", saj mu je stala ob strani in ga spodbujala pri delu celih petdeset let.

Verdijeva delovna soba !

3

Njegova dela !

Njegove najbolj znana dela:

- Nabucco
- Rigoletto
- Trubadur (drama v štirih dejanjih)
- Traviata (opera v treh dejanjih)
- Ples v maskah (opera v treh dejanjih)
- Moč usode (opera v štirih dejanjih)
- Don Carlos (opera v petih dejanjih)
- Aida (opera v štirih dejanjih)
- Othello (lirična drama v štirih dejanjih)

- Falstaff (lirična komedija v treh dejanjih)

Mladostno obdobje

To obdobje obsega Verdijevo ustvarjanje od njegovih začetkov do leta 1851, v katerem je ustvaril svoje prve opere, ki pa so manj znane in tudi niso tolikokrat predvajane. V tem obdobju so nastale opere: Ernani, Oberto....

Srednje obdobje

To je obdobje v katerem so nastale njegove tri največkrat izvajane opere: Rigoletto, Trubadur in Traviata. V tem obdobju pa se je pričelo tudi skupno življenje z Giusepino Strepponi, ki je trajalo polnih petdeset let.

Pozna leta

V tem obdobju je skladatelj ustvaril le štiri opere, ki so nastajale v velikih presledkih.

Don Carlos - premiera 11.3.1867 v pariški Operi, libreto napisala Joseph Mery in Camile Du Lockle. Italijanska različica je imela premiero 10.1.1884 v milanski Scali

Aida - premiera 24.12.1871 v kairski Operi, libreto napisal Antonio Ghislanzoni

Otello - premiera 5.2.1887 v milanski Scali, libreto napisal Arrigo Boito po Shakespearjevi tragediji.

Falstaff - premiera 9.2.1893 v milanski Scali, libreto napisal Arrigo Boito po Shakespearjevih delih Falstaff in Henry IV.

Opera Nabucco

Nabucco - lirična opera v štirih dejanjih, ki opisuje dogajanje okrog leta 586 pr. n. št.

Libreto Nabucco sloni na Danielovi knjigi Stare zaveze, kjer najdemo poročilo o Nebukadalema. Osebe, razen naslovnega junaka, ki je zgodovinski lik, so izmišljene in jih je libretist Solera, tako kot tudi del zgodbe, prevzel iz neke francoske gledališke igre, uprizorjene v Parizu leta 1836. Spektakularna tema te opere pa pravzaprav ni bila novost; Rossini je na primer že leta 1818 spravil na oder svojega Mojzesa v Egiptu. Vendar je biblična zgodba zdaj postala metafora: Italijani so v Nabuccu prepoznali pripoved o svoji domovini.

Po premieri v Milanu so Nabucco v naslednjih letih uprizorili na Dunaju, v Berlinu, Parizu in Londonu, leta 1852 je v Ljubljani z njim gostovala gledališka družba italijanskega impresarja Alessandra Bettija, prva premiera pa je bila šele leta 1959.

Postavitve Nabucco na našem odru, je doživela premiero 30. septembra 2000. Režiser Günter Lohse je potegnil vzporednico med zgodovino in današnjim časom in o svoji viziji Nabucco danes dejal, da gre za "utopično vizijo človeške podobe vladarja vsega sveta. Ta opera zrcali problematiko, ki ni vezana na čas. Dogaja se včeraj in danes, predvčerajšnjim in pojutrišnjem. Hrepenenje ljudi po boljšem svetu se sooča z večnim svarilom." S svojim sodelavcem, scenografom in kostumografom

Berndtom Leistnerjem je Lohse ustvaril prepričljivo in aktualno operno predstavo, ki je ob premieri požela odlične kritike.

5

Viri

<http://www.geocities.com/advokati/sk41.htm>

<http://projekti.svarog.org/verdi/opisi.html>

http://sl.wikipedia.org/wiki/Giuseppe_Verdi

